

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010256
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622010256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 14. novembra 2023 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/59/2022 z 13.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/59/2022 z 13.3.2023 v časti - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/59/2022 z 13.3.2023,

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. B., trvale bytom D., A. XXX, E. B. A., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/59/2022 z 13.3.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), d), e) Tr. zák., s použitím § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 5, § 140 písm. b) a § 122 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu výtržnictva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 9.3.2022 v čase asi o 17.00 hod. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., A. XXX/X, bývalý druh A. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., A. XXX, v železničnej zastávke Okoličné, počas toho, ako stál na nástupišti, A. F., ktorá so svojím manželom A. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/X, B. A., bola v záhrade ich bydliska v unimobunke,

na ktorej mali otvorené dvere, nadával so slovami: „Ty kurva, ty piča môžeš mi fajčiť kokot, zničím ťa, nebudeš šťastná ani s ním, keď si nebola so mnou" a „ty kurva dám ti kokot do huby!", pričom následne sa slovne vyhrážal A. F. so slovami, „ty bezdomovec, chrapúň, zabijem ťa, ak si chlap tak poď von", na čo A. F. v obave

o svoj a manželkin život zavolať na mestskú políciu a išiel policajtov čakať ku bráne, potom vyšiel ku plotu a A. B. z peróna zišiel dolu ku záhrade a so sebou si zobral skaly

z koľajnic a tieto hádzal do A. F., ktorého trafil do chrbta a následne k A. F. prišla A. F., ktorú trafil kameňom do chrbta, odkiaľ sa kameň odrazil a trafil A. F. do hlavy, z ktorej začal krváčať, počas toho mestskí policajti A. B. vyzvali, aby upustil od svojho konania, pričom ho A. F. zobrala naspäť do záhrady a ošetrovanie ponúknuté policajtmi A. F. odmietol a vrátil sa spolu s A. F. do unimobunky, pričom sa A. B. po cca 20 minútach po odchode policajtov na miesto vrátil a znova sa vyhrážal A. F., na čo A. F. vyšiel von ku plotu, aby čakal na policajtov a aby povedal A. B., aby ich nechal na pokoji a odišiel preč, načo sa A. B. po ďalších vyhrážkach rozbehol smerom ku A. F. a dvakrát ho päťou udrel do temena hlavy a stiahol ho na zem, kde ho kopal do oblasti hlavy, tváre a do oblasti chrbta, pričom A. F. začala z nosa a oka tiecť krv, na čo ku A. B. prišla A. F., ktorá mu dala dve až tri facky a povedala A. B.: „Čo si to dovoľuješ do môjho manžela!“, potom ju A. B. zhodil na zem, pričom si pri páde zranila palec ľavej ruky, na čo jej A. B. povedal, že dopadne ako jej manžel, na čo znova chytil A. F. a kolenom si kľakol na jeho hrud' a rukou držal A. F. pod krkom a A. F. A. B. držal ruku, pričom na mieste skutku sa nachádzalo okolo 10 osôb, na čo prišla na miesto sanitka, kde A. F. ošetrili a previezli na ďalšie vyšetrenia do nemocnice, kde za manželom prišla A. F. a dala si ošetriť palec ľavej ruky, pričom A. F. fyzickým útokom A. B. utrpel zlomeninu nosových kostí, pomliaždenie mihalnice a okolia oka, pomliaždenie pleca a ramena, ktoré zranenia A. F. neobmedzovali v obvyklom spôsobe života viac ako 7 dní a A. F. pomliaždenie prsta ruky bez poškodenia nechta, A. B. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin, a to priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších noriel Okresným úradom Liptovský Mikuláš dňa 21.7.2021 sp. zn. OU-LM-OVVS-2021/008291-002, právoplatným 10.8.2021, potrestaný pokarhaním a dňa 11.1.2022 sp. zn. OU-LM-OVVS-2022/001306-006, právoplatným 8.2.2022, mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur.

Za to ho súd odsúdil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 240 hodín.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13.3.2023 vyplýva, že obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie a prokurátor sa k opravnému prostriedku nevyjadril.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, nakoľko bol napadnutý odvolaním prokurátora doručeným súdu dňa 15.3.2023 (na č.l. 212 súdneho spisu), ktoré prokurátor písomne odôvodnil podaním doručeným súdu dňa 4.5.2023 (na č.l. 220-221 súdneho spisu). V jeho dôvodoch prokurátor uviedol, že s poukazom najmä na obsah odpisu registra trestov obžalovaného A. B. sa nemohol stotožniť s druhom a výškou trestu uloženého obžalovanému súdom prvého stupňa, nakoľko týmto nebol naplnený účel trestu. Pripomenul, že skutková a dôkazná situácia sa po vydaní trestného rozkazu nezmenila, i keď si uvedomuje, že po zrušení trestného rozkazu súd nie je viazaný jeho výrokom o treste. Obžalovaný pod ťarchou dôkazov na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nie je možné opomenúť, že spáchal viac trestných činov, pred spáchaním skutku bol právoplatne odsúdený za rôznu trestnú činnosť, predovšetkým proti rodine a mládeži. Nie je možné sa stotožniť, že obžalovaný nemá sklony aj k násilnej protispoločenskej činnosti, čoho dôkazom bolo aj jeho postihnutie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa zákona o priestupkoch (rozhodnutím zo dňa 21.7.2021, právoplatným 10.8.2021, mu bolo uložené pokarhanie a rozhodnutím z 11.1.2022, právoplatným 8.2.2022, pokuta vo výške 30,- eur. Tiež nerešpektoval podmienky podmieneného odsúdenia, keď mu súd rozhodnutím konajúceho súdu sp.zn. 2T/55/2019 z 8.3.2021, právoplatným 1.5.2021, predĺžil skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia a ustanovil nad odsúdeným probačný dohľad. Ďalšou osobitosťou ukladania trestov obžalovanému je skutočnosť, že v minulosti mu okresný súd uložil dvoma rozsudkami, sp.zn. 3T/28/2022 zo 6.7.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/82/2020 z 24.11.2020 a sp.zn. 3T/53/2022 z 28.6.2022 trest povinnej práce 150 hodín, resp. 80 hodín. Do budúca sa ukázali ako nedostatočné, čo potvrdilo spáchanie ďalšej trestnej činnosti obžalovaným A. B.. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v predĺženej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej sa trest ukladá (6 mesiacov až 3 roky), zvyšuje o jednu tretinu na 16 mesiacov. Prokurátor vyjadril pochybnosť o tom, že účel individuálnej represie a generálnej prevencie v prípade obžalovaného by bol splnený trestom povinnej práce (tretí trest povinnej práce v priebehu troch rokov). Zastáva názor,

že tento účel by bol splnený skôr trestom, ktorý súd pôvodne obžalovanému uložil v trestnom rozkaze. Nestotožnil sa s druhom a výškou uloženého trestu, ani so snahou súdu prvého stupňa týmto spôsobom naplniť požiadavku restoratívnej justície. Z uvedených dôvodov navrhol krajskému súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 1, 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí intervenujúca prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní a jeho písomných dôvodoch a na tieto v celom rozsahu odkázala. Zvýraznila, že uložený trest povinnej práce by u obžalovaného nespĺnil svoj účel a prezentovala totožne s odvolaním návrh na rozhodnutie o odvolaní prokurátora s tým, aby súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že obžalovaný po výzve súdu na zvolenie obhajcu z existencie dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. v štádiu odvolacieho konania požiadaval o ustanovenie obhajcu súdom, ktorý mu bol ustanovený opatrením súdu zo dňa 25.10.2023. Na verejnom zasadnutí sa obhajkyňa obžalovaného samostatne vyjadrila k odvolaniu prokurátora. Považovala za nenáležitú, či účel individuálnej a generálnej prevencie je u obžalovaného splnený. Poukázala, že prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie z hľadiska zásad ukladania trestu, pričom zdôraznil, že obžalovaný stojí pred súdom prvýkrát za násilnú trestnú činnosť, tiež sa zaoberal okolnosťami spáchania skutku, postojom obžalovaného v rámci prejednávania skutku v prípravnom konaní, najmä, že po 19.7.2022 nedošlo zo strany obžalovaného k porušeniu povinností. Obžalovaný sa ku skutku priznal, oľutoval ho, čím vo výraznej miere prispel k skráteniu a zrýchleniu konania. V konečnom návrhu preto obhajkyňa navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný sa pripojil k prejavu svojej obhajkyne.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. na tom určenom súde, bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania prokurátora (do výroku o treste) odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a argumentácia v ňom uvedená je správna a na túto krajský súd v plnom rozsahu odkazuje. Krajský súd sa stotožnil s odvolacími dôvodmi prokurátora a v súlade s ním nepovažoval trest uložený rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovanému A. B. za dostatočný a napĺňajúci účel trestu.

V rámci odvolacieho konania sa odvolací súd zároveň oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/59/2022. Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 13.3.2023, po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal. Dokazovanie o vine v rozsahu priznania obžalovaného súd nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným. Vzhľadom na tento procesný postup, ako aj rozsah podaného odvolania, sa odvolací súd otázkou viny nemohol vôbec zaoberať.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd v čase svojho rozhodovania vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom. S vyhodnotením zistených skutočností prvostupňovým súdom pre účely uloženia trestu obžalovanému A. B. sa krajský súd nestotožnil.

Prokurátor v odvolaní v podstate namietal druh a výšku uloženého trestu, ktorý si u obžalovaného z hľadiska jeho osoby nemôže splniť účel trestu, tak ako je tento definovaný v zákone.

Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov a tiež v osobitnej časti zákona pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest ukladaný za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukladanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák.

Zo zisteného stavu veci vyplýva, že u obžalovaného sú splnené zákonné podmienky pre uloženie úhrnného trestu podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu viacerých trestných činov (prečinu nebezpečného vyhrážania a prečinu výtržníctva).

Základná trestná sadzba pre uloženie trestu odňatia slobody za najprísnejšie trestný prečin zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti – prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je 6 mesiacov až 3 roky.

V súlade s odvolacou argumentáciou prokurátora krajský súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému nie je v súlade s požiadavkami zákona na ukladanie trestov, nakoľko súd nezohľadnil najmä osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd len sumarizuje, že obžalovaný má päť záznamov v registri trestov, z toho v štyroch prípadoch bol stíhaný za trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Tr. zák., za ktoré mu prokurátor raz trestné stíhanie podmiennečne zastavil, ďalej mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody, ako aj opakovane trest povinnej práce (viď vyššie citované rozsudky) ako alternatívny trest k recidivujúcej trestnej činnosti. Uvedené však vypovedá, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti a napriek snahám súdu pôsobiť na jeho prevýchovu alternatívnym trestom – povinnej práce, táto snaha je u obžalovaného bez odozvy. Stíhanej trestnej činnosti, ku ktorej obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine, sa navyše obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za inú trestnú činnosť (skutok z 9.3.2022), potom ako mu súd ponechal v platnosti podmiennečné odsúdenie (trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/55/2019 zo dňa 28.10.2019, právoplatný 28.10.2019, odňatie slobody podmiennečne na 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 28.6.2021; ponechanie podmiennečného odsúdenia v platnosti 1.5.2021 s probačným dohľadom, predĺženie skúšobnej doby o 1 rok a 6 mesiacov).

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že stíhanej trestnej činnosti sa dopustil voči poškodeným, voči ktorým sa v minulosti dopustil menej závažného konania – priestupku, ako to vyplýva z evidencie priestupkov. Zvlášť sú súčasťou spisového materiálu aj tieto rozhodnutia (na č.l. 134 a 138 súdneho spisu) - Rozkaz o uložení sankcie

za priestupok z 21.7.2021, právoplatný dňa 10.8.2021, podľa ktorého sa obžalovaný dopustil voči A. F. priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a bolo mu uložené pokarhanie. Z obsahu skutku je zrejmé, že hrubým spôsobom narušil občianske spolunažívanie tým, že udrel A. F. do tváre a hodil mu kamene zo štreky smerom do chrbta. – Rozhodnutie o priestupku z 11.1.2022, právoplatné dňa 8.2.2022, podľa ktorého sa obžalovaný dopustil voči A. F. priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 30,- eur. Z obsahu skutku je zrejmé, že najmenej štyrikrát ju fyzicky napadol – bil ju po hlave a chrbte a vulgárne jej nadával. Uvedené vyplýva aj z evidencie priestupkov.

Už tieto rozhodnutia mohli byť pre obžalovaného dostatočným signálom, aby zmenil svoje správanie voči poškodeným. Sú prejavom násilného konania voči tým istým poškodeným, voči ktorým sa opätovne dopustil teraz už stíhanej trestnej činnosti. Krajský súd na podklade zistených skutočností uzatvára, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné pôsobiť prísnejším trestom, nakoľko doterajšiu ústretovosť súdov pri ukladaní trestov považuje obžalovaný za samozrejmosť a nemali na obžalovaného dostatočný výchovný ani odstrašujúci účinok, aby nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Alternatívny trest (v tomto prípade trest povinnej práce) nemá u obžalovaného žiadny potenciál v zmysle zabezpečenia účelu trestu, preto krajský súd, vyhodnotiac zistený stav veci najmä s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Tr. zák., uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov. Takto uložený trest považoval krajský súd za zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý si splní účel trestu tak v rovine individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Podľa názoru krajského súdu je neprípustné uložiť obžalovanému v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá bola ponechaná v platnosti, trikrát alternatívny trest povinnej práce. Už takáto situácia bez ohľadu na druh páchanej trestnej činnosti je z hľadiska účelu trestu neprípustná a aj v rozpore s konštantnou rozhodovacou činnosťou krajského súdu. Osoba páchatelia je bez akejkoľvek sebareflexie, teda zvolený druh trestu nemôže zabezpečiť individuálnu a už vôbec nie generálnu prevenciu. Náprava obžalovaného takýmto trestom nemôže byť dosiahnutá, preto krajský súd pristúpil k sprísneniu trestu uloženého obžalovanému v odvolacom konaní.

K stanovenej výmere trestu odňatia slobody je potrebné uviesť, že východiskom bolo stanovenie pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l/ Tr. zák. – priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval; § 37 písm. h/ Tr. zák. – spáchal viac trestných činov, písm. m/ – v minulosti bol za trestný čin odsúdený), ktoré stanovil okresný súd správne. Pri prevahe priťažujúcich okolností a úprave základnej trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbierajúcej sa trestnej činnosti podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky), pričom prihliadol na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ktorý prejavil v učenom vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ako aj na tú skutočnosť, že doteraz obžalovanému nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ako aj závažnosť spáchaného skutku. Uložený trest má charakter úhrnného trestu, keďže stíhaným skutkom obžalovaný naplnil skutkovú podstatu dvoch trestných činov. Takto uložený druh a výmera trestu zohľadňuje tak osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy.

Nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čím boli splnené zákonné podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., krajský súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.